



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis**

**Florentius <Batavus>**

**Antverpiae, 1551**

Quemadmodum dolere, seq[...] ad impetrandam veniam, exercere debeat,  
qui grauioribus est obnoxius vitiis. Cap. 14.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30077**

ro tandem resipiscenti: sed eo me magis corrobora, eoq; in pelle vehementius, quo resipiscere cœpi serius (quandoquidē bona temporis mei portio iam dudum exacta est) vt celerius currendo præteritum tempus, quod mihi perire passus sum, redimam: vtq; mortis meæ nox non me prius obruat, quam ad eum peruenero statum, ad quem me semper oportet properare, qui est perfecta animæ meæ cum spiritu tuo vnio, per verum, sincerum & perseverantem amorem.

Quemadmodum dolere, seq; ad impetrandam veniam exercere debeat, qui grauioribus est obnoxius vitiis.

Cap. 14.

**Q**uod si vero quis grauioribus sit onustus criminibus, longē debet seueriore compungi dolore: atque adeo cotidie ciulare, & in ipsum cœlum vociferari, cogitando & complorando, quod quasi adultera & impudica quæpiā mulier in cœlum peccarit, dum sponsum suum Iesum cōtempnit, dumq; conditorem, redemptorem, & conseruatorem suum vilipendit. Frequēter quoq; ignitis precibus incumbere toto pectore debet, prout sese potest efficacius ad id excitare, non quidem ex libellis flaccidè legendo, sed ex animo, ita nonnunquam cum Augustino dicēdo, Peccare o quam amarā res

Aug. de cō.

inara res est: & mala res est peccatum: *id est*  
 O peccata quam faciles aditus habetis dum  
 suadetis: & quam difficiles exitus habebitis.  
 Dum suadetis inungitis, sed postquam sua-  
 seritis, vsque ad mortem animæ pungitis:  
 foetores quos inducitis, vsque ad iniquos v-  
 tres includitis. Dum autem sic precibus va-  
 care studet, poterit nonnunq̄ diuersum sibi  
 in orando sumere habitum, variatis in hoc  
 cordis sui affectibus: interim videlicet affe-  
 ctum sibi formando hominis vltimo suppli-  
 cio addicti, & miserandis eiulationib. mor-  
 tis euasionem flagitantis: interim personam  
 sumendo filij iamdudum. quidem propter  
 offensas a parente abiecti atq; exheredati:  
 sed iam genibus aduoluti paternis, & veniã  
 precantis, interim affectum sumendo debi-  
 toris coniecti ob æs alienum cuius soluen-  
 do non est in vincula, & exposcentis remissi-  
 onem & gratiam: interim adulteræ mulie-  
 ris in se personam transferendo, quæ viola-  
 to thoro conjugali à viro suo repudiata sit,  
 & quæ iam tandem ad ipsius cupiat redire a-  
 micitiam. Ex his aut̄ eum sibi assumet mo-  
 dum seu affectum, quo se maximè deprehen-  
 det emolliri & affici: nec facile eum permu-  
 tabit, sed in eodem continenter persistabit  
 donec se sentiat emollitum.

Ad

DE TRIBVS PARTIBVS

Ad hæc ad maiorem affectus efficaciam, nõ  
 nunquam si tacitè fieri poterit, externos rei  
 ac damnati hominis gestus in se exprimer,  
 manus suas in scapulas coniiciendo, aut simi  
 le quid apud se designando: nam id summo  
 pere interdum conducit ad profectum in  
 ternum: nonnunquam suam obstinationem  
 & duritiem cum vlulatu quodam ante oca  
 los diuinæ maiestatis complorando, atq; ad  
 hunc aut similem modum orando. O domi  
 ne parce nobis: si fieri potest, ne perdas vna  
 cum deploratis infidelibus, qui altissime tue  
 maiestati non obsequuntur. Respiscimus õ  
 domine cordium nostrorum perscrutator a  
 Pfal. 101. nostris malis. Defecerunt sicut fumus dies  
 nostri: & ossa nostra, hoc est omnis animæ  
 fortitudo, omnes animæ vires, sicut cremiũ  
 aruerunt. Miserere, locum pœnitentiæ in  
 Pfal. 38. g. dulge: inopes enim & miseri facti sumus ve  
 hementer. Vbi sunt misericordiæ tuæ anti  
 quæ domine, quas tam affluenter exhibui  
 sti antiquis nostris patribus & patriarchis,  
 quas loquutus es per os sanctorum, qui a sæ  
 culo sunt, prophetarum tuorum. Heu, quan  
 do tandem peruenturus sum ad primum il  
 lum innocentia & veræ puritatis statũ, vn  
 de infeliciter excidi miser? An arbitraris õ  
 anima infelix dominum tibi fore propitiũ,  
 an

an expectas diuinæ clementiæ in te conuer-  
 tendos oculos? Quis scit si conuertatur &  
 ignoscat Deus, & viuas? O putida anima, Iohe. 2. 68  
 infœlix creatura, quid tandem dictura es,  
 quum pro tribunalibus stabis Filij Dei viui,  
 seueram ab illo acceptura sententiam, in cu-  
 ius manus teste Paulo horrendum est incide-  
 re. Heb. 10. 6.  
 Quis nouit potestatem iræ tuæ, & præ ti-  
 more iram tuam dinumerare? Quare ô ani-  
 ma peccatrix, persta in luctu super tua ipsi-  
 us morte, nam si homines sancti pœnitentiã  
 egerunt, doluerunt & illachrymati sunt ob  
 peccata aliena: quemadmodum de Daniele  
 legimus, ita de se loquente. Ego Daniel lu- Dan. 10. 2.  
 gebam trium hebdomadarum diebus: panẽ  
 desiderabilem non comedi: & caro & vinũ  
 non introierunt in os meum. Et item de Es-  
 dra, Neemia, & singulariter de beato Iob:  
 sed longè etiam eminentius de beato Iohan-  
 ne baptista, qui veræ pœnitentiæ extitit ex-  
 emplar, vtpote qui omne humanum renun-  
 cians solatium, aspero tectus est indumen-  
 to, viliq; pastus est alimento, cum tamẽ san-  
 ctus prodierit ex ipso matris vtero, qd nos  
 non facere oportet, qui in peccatis nati su-  
 mus, in peccatis viuimus, & toti vitijs made-  
 mus vndiq; Quare neutiquam tibi persua-  
 deas velim, vllam pœnitentiam tibi esse suf-  
 k ficientem

DE TRIBVS PARTIBVS.

Psal. 140.

ficientem: (quanquam interim videndum,  
ne in desperationem abeas) sed quod illi di-  
minutum est, sarcire stude profunda humi-  
litate: tuam ipsius agnosce imperfectionē:  
assiduē in votis tibi sit: pœnitentiam subire  
semper duriolem & maiorem: precare Do-  
minum vt corripiat te in misericordia: atq;  
adeo hic te potius pro merito puniat, quā  
in futuro, ita humili voce clamando. O pa-  
ter & domine deus totius mundi, si fieri po-  
test, ne nos excruciarī patiaris supplicis il-  
lis nunquā terminandis, alias nobiscum agi-  
to pro tuo arbitrio. Hic tanquam medicus  
vre, seca, crucia, quo sanitatē consequamur  
in anima, sed ne vt seuerus iudex æterna  
morte nos iubeas condemnari. O domine,

cuius prudentia vniuersa cœli

& terræ machina susten-

tatur ac regitur, ne

nos dñudi-

ces pro

rigore tuæ

æquitatis: nosti enim

fragilitatē conditionis humanæ:

Nos ipsos tuæ tradimus voluntati,  
nunc & in omnia sæculorum volumina.

Quòd ad facilius veniam impetrandam sint  
etiam sancti iauocandi. Cap. 16.

Subinde